

عنوان مقاله:

به کارگیری ابزار مدیریتی «ارزیابی راهبردی محیط زیست» در مسیر توسعه پایدار

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد، دوره 21، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

عطیه اکرامی
مجید احتشامی

خلاصه مقاله:

جمهوری اسلامی ایران در حال گذار از مرحله صنعتی شدن است و اگر در فرایند رشد اقتصادی خود به تاثیرات زیست محیطی سیاست ها، تصمیمات و طرح های کلان توجه نکند، در آینده ای نه چندان دور با چالش های زیست محیطی متعددی مواجه خواهد شد که رفع آنها تقریباً غیرممکن خواهد بود. بر این اساس، ارزیابی راهبردی محیط زیست یکی از روش های مقبول برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار است که در آن به طور منظم و گسترده اثرات زیست محیطی سیاست ها، برنامه ها و طرح های مربوط به توسعه مورد ارزیابی قرار می گیرند. همچنین ارزیابی راهبردی محیط زیست می تواند به عنوان یک ابزار مهم برنامه ریزی، در دسترس برنامه ریزان و سیاست گذاران قرار گیرد تا بر اساس آن بتوانند اثرات بالقوه زیست محیطی را که در نتیجه اجرای طرح های توسعه ای و برنامه های عمرانی پدیدار می شوند، شناسایی کرده و گزینه های منطقی جهت رفع یا کاهش آنها را پیشنهاد نمایند. در این میان، اهمیت و ضرورت وجود قوانین و مقررات ارزیابی راهبردی محیط زیست، که پیشگیری بسیاری از این تبعات نامطلوب را امکان پذیر می نماید، بیش از پیش احساس می شود. با عنایت به اهمیت موضوع، این مقاله سعی دارد تا با معرفی اصول ارزیابی راهبردی محیط زیست و تبیین مزایا و کاربردهای رویکرد مذکور، موانع و محدودیت های توسعه و اجرای آن را مورد بررسی قرار دهد و در نهایت، جهت تقویت مبانی علمی، حقوقی و اجرایی ارزیابی راهبردی محیط زیست در کشور، راهکارهایی را پیشنهاد می نماید

کلمات کلیدی:

ارزیابی راهبردی محیط زیست، ابزار مدیریتی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1349947>

